Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

7. února 2013 *

„Pojem ‚kartelová dohoda' — Dohoda uzavřená mezi několika bankami — Konkurenční podnik, který působí na relevantním trhu údajně protiprávně — Dopad — Neexistence"

Ve věci C-68/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Najvyššího súdu Slovenské republiky (Slovensko) ze dne 10. ledna 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 10. února 2012, v řízení

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

proti

Slovenské sporiteľně a.s.,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu (zpravodaj), E. Juhász a C. Vajda, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Protimonopolný úrad Slovenské republiky T. Menyhartem, jako zmocněncem,

— za Slovenskou sporiteľnu a.s. M. Nedelkou, advokátem,

— za slovenskou vládu B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

— za českou vládu M. Smolkem a T. Müllerem, jako zmocněnci,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,

— za polskou vládu M. Szpunarem a B. Majczynou, jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi A. Tokárem, P. Van Nuffelem a N. von Lingenem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: slovenština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 101 SFEU.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Protimonopolným úradem Slovenské republiky (Orgán pro hospodářskou soutěž Slovenské republiky, dále jen „Protimonopolný úrad“) a Slovenskou sporiteľnou a.s. (dále jen „Slovenská sporiteľňa“) ve věci jednání tří bank, které podle tohoto úřadu představuje dohodu, jejímž cílem je omezení hospodářské soutěže.

Právní rámec

3 Zákon č. 136/2001 o ochraně hospodářské soutěže je zákonem, který na Slovensku upravuje oblast hospodářské soutěže.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

4 Rozhodnutím ze dne 9. června 2009 měl Protimonopolný úrad Slovenské republiky, odbor dohôd obmedzujúcich súťaž (odbor dohod omezujících hospodářskou soutěž Orgánu pro hospodářskou soutěž Slovenské republiky, dále jen „Odbor“), který je orgánem prvního stupně příslušným ve věcech ochrany hospodářské soutěže, za to, že tři významné banky, jejichž sídlo je v Bratislavě (Slovensko), a sice Slovenská sporiteľňa a.s., Československá obchodná banka a.s. a Všeobecná úverová banka a.s., porušily článek 81 ES, jakož i odpovídající ustanovení zákona č. 136/2001 tím, že uzavřely dohodu o vypovězení smluv o běžných účtech společnosti Akcenta CZ a.s. (dále jen „Akcenta“), která má své sídlo v Praze (Česká republika), jakož i o neuzavření nových smluv s touto společností. Odbor měl za to, že Akcenta, která je nebankovní institucí poskytující služby bezhotovostních devizových operací, potřebovala mít k výkonu činností spočívajících v převodu deviz ze zahraničí a do zahraničí, které vykonávala i pro své klienty na Slovensku, otevřené běžné účty u bank. Odbor došel k závěru, že tři dotčené banky, které považovaly společnost Akcenta za konkurentku poskytující služby jejich klientům a jež nebyly spokojené s poklesem svých zisků vyplývajících z činnosti této společnosti, sledovaly činnost posledně uvedené, jednaly spolu a uzavřely společnou dohodu o koordinovaném vypovězení smluv uzavřených s uvedenou společností. Odbor měl na základě důkazů o tom, že uvedené banky udržovaly kontakty zahrnující mimo jiné jejich schůzku ze dne 10. května 2007 a pozdější elektronickou komunikaci, za to, že každá z těchto tří bank souhlasila s vypovězením smlouvy, kterou uzavřela se společností Akcenta, za podmínky, že ostatní banky tak rovněž učiní, aby se zabránilo tomu, že část jejích klientů by využila služeb banky, u které by Akcenta měla nadále otevřené běžné účty. Odbor dospěl k závěru, že jednání uvedených bank na relevantním trhu, vymezeném jako slovenský trh poskytování služeb bezhotovostních devizových operací, představuje dohodu, jejímž cílem je omezit hospodářskou soutěž a uložil Slovenské sporiteľně pokutu ve výši 3 197 912 eur, Československé obchodní bance a.s. ve výši 3 183 427 eur a Všeobecné úverové bance a.s. ve výši 3 810 461 eur.

5 V návaznosti na odvolání podané proti rozhodnutí Odboru Slovenskou sporiteľnou, vydala Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (Rada Úřadu na ochranu hospodářské soutěže Slovenské republiky, dále jen „Rada“), která je správním orgánem druhého stupně, dne 19. listopadu 2009 rozhodnutí, kterým změnila napadené rozhodnutí tak, že rozšířila právní kvalifikaci jednání, o které se jedná v původním řízení. Rada nezměnila výši pokuty uložené Odborem.

6 Slovenská sporiteľňa napadla rozhodnutí Rady žalobou podanou ke Krajskému súdu v Bratislavě.

7 Rozsudkem ze dne 23. září 2010 zrušil Krajský súd v Bratislavě výše uvedená rozhodnutí ze dne 9. června 2009 a 19. listopadu 2009 v rozsahu, v němž se týkala Slovenské sporiteľny a vrátil věc zpět k Protimonopolnímu úradu.

8 Ve svém rozsudku Krajský súd v Bratislavě mimo jiné uvedl, že tento úřad nesprávně použil pojmy „konkurent“ a „relevantní trh“. Podle tohoto soudu uvedený úřad neověřil, zda Akcenta může být považována za konkurentku Slovenské sporiteľny na relevantním trhu vzhledem k tomu, že působí na Slovensku bez požadované devizové licence Národní banky Slovenska, a rovněž nepřezkoumal, zda protiprávní činnost této společnosti může požívat právní ochrany. Krajský súd v Bratislavě v tomto ohledu uvedl, že Národní banka Slovenska uložila společnosti Akcenta pokutu ve výši 35 000 eur z důvodu, že v období od ledna 2008 do června 2009 obchodovala s devizovými hodnotami na Slovensku bez devizové licence. Krajský súd v Bratislavě však rovněž uvedl, že Banková rada Národnej banky Slovenska (Bankovní rada Slovenské národní banky) zrušila rozhodnutí Národní banky Slovenska, kterým byla tato pokuta uložena, a že řízení proti společnosti Akcenta bylo ukončeno, neboť této společnosti nemohla být uložena sankce z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty pro uložení peněžitých trestů. Krajský súd v Bratislavě kromě toho zdůraznil, že ze spisu vyplývá, že Akcenta není konkurentkou dotčených bank, ale pouze jejich klientkou, neboť poskytuje služby na jiné úrovni než tyto banky a podle jiných podmínek než ony. Krajský súd v Bratislavě rovněž uvedl, že Protimonopolný úrad dostatečně nezohlednil okolnosti, za nichž byla dohoda, o kterou se jedná v původním řízení, uzavřena. Měl za to, že nebylo zejména prokázáno, že se Akcenta neúspěšně pokoušela otevřít nové bankovní účty u Slovenské sporiteľny.

9 Protimonopolný úrad podal odvolání proti rozhodnutí Krajského súdu v Bratislavě k Najvyššímu súdu Slovenské republiky.

10 Protimonopolný úrad tvrdí, že dostatečně prokázal, že Akcenta je konkurentkou dotčených bank na relevantním trhu, a sice na slovenském trhu bezhotovostních devizových operací. Pokud jde o údajnou protiprávní povaha činnosti, kterou Akcenta vykonává na Slovensku, tento úřad zdůrazňuje, že skutečnost, že tato společnost vykonávala svou činnost bez požadované devizové licence, není relevantní pro účely přezkumu jednání dotčených bank z hlediska pravidel hospodářské soutěže. Zmíněný úřad rovněž uvádí, že Slovenská sporiteľňa ani jiné banky nezpochybnily před zahájením řízení v původním řízení legalitu činnosti společnosti Akcenta. Má za to, že neexistuje důkaz o tom, že působení společnosti Akcenta je protiprávní. Pokud jde o rozhodnutí Bankovní rady Slovenské národní banky, Protimonopolný úrad zdůrazňuje, že toto rozhodnutí se týkalo období od ledna 2008 do června 2009, zatímco Akcenta působí na slovenském trhu od roku 2003, a že dotčené banky jednaly ve shodě a vypověděly smlouvy uzavřené se společností Akcenta v roce 2007. Tento úřad dále uvádí, že uvedené rozhodnutí bylo zrušeno.

11 Slovenská sporiteľňa tvrdí, že Protimonopolný úrad dostatečně nezohlednil skutečnost, že Akcenta, která neměla požadovanou devizovou licenci, působila na slovenském relevantním trhu protiprávně. Tento podnik má za to, že vzhledem k tomu, že nebyly splněny podmínky vyžadované v oblasti hospodářské soutěže, nemůže být namítáno žádné omezení hospodářské soutěže. Uvádí, že není důvod uložit sankci za jednání, které vedlo k vyloučení podniku, jehož působení bylo protiprávní. Slovenská sporiteľňa zdůrazňuje, že nebylo prokázáno, že schůzka tří dotčených bank, která se konala dne 10. května 2007, vedla k dohodě, vzhledem k tomu, že na této schůzce její zaměstnanec pouze shromáždil informace o návrhu na vypovězení smluv týkajících se běžných účtů společnosti Akcenta.

12 Za těchto podmínek se Najvyšší súd Slovenskej republiky jakožto soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Lze vykládat čl. 101 odst. 1 SFEU […] v tom smyslu, že skutečnost, že soutěžitel (podnikatel) dotčený kartelovou dohodou jiných soutěžitelů (podnikatelů) působil na relevantním trhu v době uzavření kartelové dohody protiprávně, je právně relevantní?

2) Je pro výklad čl. 101 odst. 1 SFEU […] právně relevantní skutečnost, že v době uzavření kartelové dohody nebyla otázka legality působení tohoto soutěžitele (podnikatele) zpochybněna příslušnými orgány dozoru na území Slovenské republiky?

3) Lze vykládat čl. 101 odst. 1 SFEU […] v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující soutěž je nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce nebo zvláštní souhlas statutárního zástupce podniku, který je nebo měl být účastníkem dohody omezující soutěž, s jednáním svého zaměstnance v podobě zplnomocnění, přičemž se podnik od jednání zaměstnance nedistancoval a zároveň došlo i k provádění dohody?

4) Lze vykládat čl. 101 odst. 3 SFEU […] v tom smyslu, že se použije i na dohodu zakázanou podle čl. 101 odst. 1 SFEU […], která svou povahou a ve svém důsledku vylučovala z trhu individuálně určeného soutěžitele (podnikatele), o němž bylo dodatečně zjištěno, že na trhu bezhotovostních devizových operací obchodoval s devizovými hodnotami bez devizové licence vyžadované vnitrostátním zákonem?“

K předběžným otázkám

13 Vyjádření předložily Protimonopolný úrad, Slovenská sporiteľňa, slovenská, česká, italská a polská vláda, jakož i Evropská komise.

K první a druhé otázce

14 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda čl. 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že soutěžitel dotčený kartelovou dohodou uzavřenou jinými soutěžiteli působil na relevantním trhu v době uzavření kartelové dohody údajně protiprávně, je právně relevantní.

15 Česká vláda k této otázce ve svém vyjádření uvedla okolnosti případu, který byl řešen v rámci systému zavedeného doporučením 2001/893/ES Komise ze dne 7. prosince 2001 o zásadách užívání sítě „Solvit“ – sítě pro řešení problémů na vnitřním trhu (Úř. věst. L 331, s. 79). Středisko sítě Solvit tohoto členského státu mělo za to, že vzhledem k tomu, že Akcenta, která je společností usazenou v České republice a držitelkou nezbytných povolení v České republice, poskytovala služby svým slovenským klientům výlučně telefonicky, nebylo třeba k poskytování služeb vydání devizové licence na Slovensku. Slovenské středisko sítě Solvit však vyjádřilo opačný názor a mělo za to, že se jedná o otázku související se svobodou usazování z důvodu, že k poskytování různých služeb dochází pomocí zprostředkovatelů usazených na Slovensku. Podle údajů sítě Solvit byla věc dne 2. ledna 2006 klasifikována jako nevyřešená.

16 Je třeba připomenout, že podle čl. 101 odst. 1 SFEU jsou s vnitřním trhem neslučitelné, a proto zakázané, veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

17 Pro účely uplatnění tohoto ustanovení je zbytečné zohledňovat konkrétní důsledky dohody, pokud je jejím účelem vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 13. července 1966, Consten a Grundig v. Komise, 56/64 a 58/64, Recueil, s. 429, 496; ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, bod 508, jakož i ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-389/10 P, Sb. roz. s. I-13125, bod 75).

18 Cílem článku 101 SFEU je totiž chránit nejen hospodářské zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů, nýbrž také strukturu trhu, a tím hospodářskou soutěž jako takovou (rozsudek ze dne 6. října 2009, GlaxoSmithKline Services a další v. Komise, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Sb. rozh. s. I-9291, bod 63).

19 Z předkládacího rozhodnutí v tomto ohledu vyplývá, že cílem dohody uzavřené mezi dotčenými bankami bylo zvláště omezení hospodářské soutěže a že žádná z těchto bank nezpochybňovala legalitu činnosti společnosti Akcenta před tím, než proti nim bylo zahájeno šetření v původním řízení. Tvrzená právní situace společnosti Akcenta tedy nemá dopad na určení toho, zda byly podmínky pro porušení pravidel hospodářské soutěže splněny.

20 Kromě toho je na veřejnoprávních orgánech, a nikoliv na podnicích nebo soukromých sdruženích podniků, aby zajistily dodržování právních předpisů. Situace společnosti Akcenta, tak jak ji popsala česká vláda, dostatečně dokládá skutečnost, že použití právních předpisů může vyžadovat komplexní posouzení, což nenáleží těmto podnikům nebo soukromým sdružením podniků.

21 Z těchto skutečností vyplývá, že na první a druhou otázku je třeba odpovědět tak, že článek 101 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že podnik dotčený kartelovou dohodou, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže, působil na relevantním trhu v době uzavření této kartelové dohody údajně protiprávně, nemá dopad na otázku, zda je uvedená kartelová dohoda v rozporu s tímto ustanovením.

Ke třetí otázce

22 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 101 odst. 1 SFEU může být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující hospodářskou soutěž je nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce podniku nebo zvláštní souhlas tohoto zástupce, který je nebo měl být účastníkem dohody omezující soutěž, s jednáním svého zaměstnance v podobě zplnomocnění, přičemž se tento podnik od jednání zaměstnance nedistancoval a zároveň došlo i k provádění dohody.

23 Slovenská a česká vláda, jakož i Komise mají vzhledem ke skutečnostem popsaným předkládajícím soudem pochybnosti o relevantnosti této otázky, zároveň se však snaží nalézt na ni odpověď.

24 Protimonopolný úrad tvrdí, že tato otázka vychází v projednávaném případě ze skutečnosti, že Slovenská sporiteľna uvedla, že její zaměstnanec, který se účastnil schůzky zástupců dotčených bank, jež se konala dne 10. května 2007, nebyl pověřen za tímto účelem a že zároveň nebylo prokázáno, že tento zaměstnanec vyjádřil souhlas se závěry této schůzky.

25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že předpokladem pro použití článku 101 SFEU není jednání nebo pouhá informovanost společníků nebo hlavních jednatelů dotčených podniků, nýbrž jednání osoby, která je oprávněna jednat na účet podniku (rozsudek ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 97).

26 Jak dále zdůraznila Komise, účast na kartelových dohodách zakázaných SEU je nejčastěji protiprávní činností, která nepodléhá formálním pravidlům. Zástupce podniku, který se účastní schůzky, je jen málokdy pověřen pro účely spáchání protiprávního jednání.

27 Podle ustálené judikatury navíc platí, že pokud je prokázáno, že se podnik účastnil schůzek konkurenčních podniků, které měly protisoutěžní povahu, je věcí tohoto podniku, aby předložil indicie, jež mohou prokázat, že jeho účast na těchto schůzkách nebyla vedena žádným protisoutěžním záměrem, a to tím, že prokáže, že svým soutěžitelům sdělil, že jeho účast na těchto schůzkách měla odlišnou povahu než jejich. K tomu, aby účast podniku na takové schůzce nebyla považována za mlčky učiněné schválení protiprávní iniciativy ani za souhlas s jejím výsledkem, je třeba, aby se tento podnik veřejně distancoval od této iniciativy takovým způsobem, aby ostatní účastníci měli za to, že ukončil svou účast nebo že ji oznámí správním orgánům (rozsudek ze dne 3. května 2012, Comap v. Komise, C-290/11 P, body 74 a 75, jakož i citovaná judikatura).

28 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba odpovědět na třetí otázku tak, že čl. 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující hospodářskou soutěž není nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce podniku nebo zvláštní souhlas tohoto zástupce, učiněný v podobě zplnomocnění, s jednáním jeho zaměstnance, který se účastnil protisoutěžní schůzky.

Ke čtvrté otázce

29 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na dohodu zakázanou podle čl. 101 odst. 1 SFEU, která svou povahou a ve svém důsledku vylučovala z trhu individuálně určeného soutěžitele, o němž bylo dodatečně zjištěno, že na trhu bezhotovostních devizových operací obchodoval s devizovými hodnotami bez devizové licence vyžadované vnitrostátním zákonem.

30 Vzhledem k tomu, že čl. 101 odst. 3 SFEU může být použit pouze tehdy, pokud byla zjištěna existence dohody zakázané tímto článkem 101, vychází odpověď Soudního dvora z předpokladu, že takové zjištění bylo učiněno.

31 Komise připomněla, že k tomu, aby se použila výjimka uvedená v čl. 101 odst. 3 SFEU, je třeba, aby byly splněny čtyři kumulativní podmínky stanovené v tomto ustanovení. Zaprvé dohody musí přispívat ke zlepšení výroby nebo distribuce výrobků anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, zadruhé musí vyhrazovat spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, zatřetí nesmí ukládat příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nezbytná a začtvrté nesmí umožňovat těmto podnikům vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků tímto dotčených.

32 Osoba, která se dovolává tohoto ustanovení, musí prokázat prostřednictvím přesvědčivých argumentů a důkazů, že podmínky požadované pro udělení výjimky jsou splněny (výše uvedený rozsudek GlaxoSmithKline Services a další v. Komise, bod 82).

33 Slovenská sporiteľňa ve svém vyjádření uvádí, že skutečnost, že cílem protisoutěžní dohody je zabránit tomu, aby jiný soutěžitel jednal na trhu protiprávně z důvodu, že nemá vyžadovanou devizovou licenci, musí odůvodnit použití výjimky stanovené v čl. 101 odst. 3 SFEU, jelikož taková dohoda podle tohoto podniku chrání podmínky zdravé hospodářské soutěže, a v širším smyslu je tedy jejím cílem přispívat k podpoře hospodářského rozvoje ve smyslu tohoto ustanovení.

34 Je třeba konstatovat, že se Slovenská sporiteľňa dovolává pouze jedné ze čtyř kumulativních podmínek uvedených v čl. 101 odst. 3 SFEU.

35 I kdyby tato podmínka byla splněna, nejeví se, že by kartelová dohoda, o kterou se jedná v původním řízení, splňovala tři další vyžadované podmínky, a zvláště třetí podmínku, podle níž dohoda nesmí ukládat příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení cílů uvedených v první podmínce stanovené v čl. 101 odst. 3 SFEU nezbytná. I v případě, že by důvodem dovolávaným účastníky této kartelové dohody bylo donucení společnosti Akcenta, aby dodržovala slovenské právní předpisy,

příslušelo by těmto účastníkům – jak bylo připomenuto v bodě 20 tohoto rozsudku – aby podali stížnost v tomto ohledu k příslušným orgánům, nikoliv aby sami vyloučili tento konkurenční podnik z trhu.

36 Z těchto skutečností vyplývá, že čl. 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že jej lze použít na dohodu zakázanou čl. 101 odst. 1 SFEU pouze tehdy, pokud podnik, který se dovolává tohoto ustanovení, prokázal, že byly splněny čtyři kumulativní podmínky, které jsou v něm stanoveny.

K nákladům řízení

37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 101 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že podnik dotčený kartelovou dohodou, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže, působil na relevantním trhu v době uzavření této kartelové dohody údajně protiprávně, nemá dopad na otázku, zda je uvedená kartelová dohoda v rozporu s tímto ustanovením.**

2) **Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující hospodářskou soutěž není nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce podniku nebo zvláštní souhlas tohoto zástupce, učiněný v podobě zplnomocnění, s jednáním jeho zaměstnance, který se účastnil protisoutěžní schůzky.**

3) **Článek 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že jej lze použít na dohodu zakázanou čl. 101 odst. 1 SFEU pouze tehdy, pokud podnik, který se dovolává tohoto ustanovení, prokázal, že byly splněny čtyři kumulativní podmínky, které jsou v něm stanoveny.**

Podpisy.